

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. december 2014
Kontor: Indfødsretskontoret
Sagsbeh: Josefine Juel Schiøtt
Sagsnr.: 2014-0037-0091
Dok.: 1382344

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Accept af dobbelt statsborgerskab og betaling af gebyr i sager om dansk indfødsret) (L 44), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. november 2014.

Mette Frederiksen

/

Johan Kristian Legarth

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Indfødsretsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Accept af dobbelt statsborgerskab og betaling af gebyr i sager om dansk indfødsret) (L 44):

”Vil ministeren redegøre for, om en etnisk dansker, der er født og opvokset i Danmark, men som senere også har opnået statsborgerskab i et andet land, kan blive udvist af Danmark jf. de nye regler om dobbelt statsborgerskab, herunder om der gælder de samme regler for en person med anden etnisk baggrund end dansk, som er født og opvokset i Danmark og som har dobbelt statsborgerskab?”

Svar:

Efter udlændingelovens §§ 22-24 og §§ 25-25 c kan en udlænding udvises, hvis de nærmere betingelser herfor er opfyldt. Ved en udlænding forstås en person, der ikke har dansk indfødsret.

Bestemmelserne om frakendelse af dansk indfødsret fremgår af indfødsretslovens § 8 A og § 8 B.

Indfødsretslovens § 8 A lyder:

”Den, der i forbindelse med sin erhvervelse af dansk indfødsret har udvist svigagtigt forhold, herunder ved forsætligt at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller fortie relevante oplysninger, kan ved dom frakendes indfødsretten, hvis det udviste forhold har været bestemmende for erhvervelsen.”

Det fremgår af forarbejderne til indfødsretslovens § 8 A (lovforslag nr. L 33 af 12. december 2001 om ændring af indfødsretsloven og udlændingeloven (Frakendelse af dansk indfødsret erhvervet ved svig), almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.2), at muligheden for at frakende indfødsret på grund af svigagtigt forhold efter bestemmelsen omfatter enhver, der har dansk indfødsret. Det fremgår dog samtidig af forarbejderne, at bestemmelsen ikke vil have nogen reel praktisk betydning med hensyn til personer, som har erhvervet dansk indfødsret ved fødslen, og personer, der har erhvervet dansk indfødsret ved legitimation eller ved adoption. Bestemmelsen vil således i praksis navnlig omfatte personer, der har erhvervet dansk indfødsret ved erklæring eller ved naturalisation.

Det fremgår endvidere af lovforarbejderne, at bestemmelsen er udformet således, at det kun er den person, som har handlet svigagtigt, der kan fra-

kendes sin indfødsret. Den pågældendes eventuelle børn under 18 år, som har erhvervet dansk indfødsret gennem den pågældende, vil ikke kunne få frakendt deres indfødsret i medfør af bestemmelsen.

Indfødsretslovens § 8 B lyder:

”Stk. 1. Den, som dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, kan ved dom frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Stk. 2. Er en person i udlandet straffet for en handling, der efter stk. 1 kan medføre frakendelse af dansk indfødsret, kan indfødsret frakendes i medfør af straffelovens § 11.”

Efter bestemmelsen omfatter muligheden for at frakende dansk indfødsret på grund af en dom for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 enhver, der har dansk indfødsret, uanset hvordan indfødsretten er erhvervet.

Frakendelse af dansk indfødsret kan dog ikke ske, såfremt den pågældende derved bliver statsløs.

Det følger af forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B (lovforslag nr. L 138 af 28. januar 2004 om ændring af indfødsretsloven, almindelige bemærkninger, pkt. 4.2.5), at almindelige betragtninger om proportionalitet må indgå i domstolenes vurdering af, hvorvidt en person skal frakendes dansk indfødsret. Der skal således foretages en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side frakendelsens betydning for den pågældende.

Justitsministeriet bemærker, at det af artikel 5, stk. 1, i Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret fremgår, at en kontraherende stats regler vedrørende statsborgerret ikke må indeholde forskelle eller omfatte praksis, der indebærer, at der finder forskelsbehandling sted på grund af køn, religion, race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse.